

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות ק"ט.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו, (ב) צבורות כ, (ג) [לעיל סא: גיטין ב: צבורות יט: מזב: ע"ז לד: מ: חולין ו, יא: פו, גדה לא: מנח, ד] [צבורות יט: חולין יא, ה] (ה) לעיל סא: גדה לב, צבורות יט: ו, (ו) [לעיל סא: קה: ו, (ז) צבורות כ, ח) לעיל פב, ע"ט, ט) [ע"ב, י] [ז"ל כרבא,

גליון הש"ס

גמ' מה לי איסור ברת.
 עי' קדושין יד ע"א תד"ה
 ותהא ואם יב ע"ב תד"ה
 אם הקלנו ועי' לעיל קיד
 ע"א ועי' מנחות נג ע"ב
 תד"ה אין מחמילין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה מה לי איסור
כו' לאו הרחקה דרבנן היא
בדבר המותר. ג"כ עי' לעיל
פב ע"א ובמ"ל פ"א מהל'
יו"ט הלי"ז ובשו"ת נ"ב
ח"א סי' כא דף יג ע"א
וע"ד ועי' שו"ת מה"ד סוף
סי' ר"ג:

מוסף רש"י

הובא בעמוד קודם.

תום' חד מקמאי

[illegible][illegible]

ה'אשה שהלך בעלה כו' לא תנשא. הואיל ובלא נשים יא' בעלה:
ולא תסייבם. שמה ילדה צרתה. ובגמ' פ'ך אמאי לא
תנשא תחלוך ותנשא ממנה נפשו: היא לרעה. מפרש בגמ': היספ
לגה חסומ. במדינת הים ובשילאה לא היה לה בן ואין יבם לזו אינה
חוששת שמה ניתן לה יבם. אע"ג
ה'אשה⁶ שהלך בע
ובאו ואמרו
תנשא ולא תתייבם ע'
היא צרתה⁷ היתה ל'
יצתה מליאה חוששת

יצתה חמותה מעוברת: חושש.
 שמא זכר היה: אינה חושש. דאיכא
 למימר שמא הפילה ואמ"ל לא הפילה
 שמא נקבה הייתה: גב' לזרה
 באחוריה. אם בלא עדים שאין זרמה
 מעוברת אינה חושש. שמא אשה
 אחרת נשא ונותרת ליכס: דבר מאיר
 חייש למיעוטא דב' הכל שומעין
 (חולין ו.) גבי כותים שגזר על כל
 כותים משום אותם שמאלו דמות יונה
 צברה גרמים והסתחוו לה: פשע
 החנויות. דתניא (שם דף טז.) ובנמצא
 ההלך אחר הרוב דכיון דחנויות לפנינו
 הם ואנו רואין שרובן חנויות צבר
 השחטה: ופנדהרי. מ"ב מזכין וי"א
 מחייבין דקי"ל דוכא' (פסהדרין דף טז.)
 דהואיל ורוב מזכין וקמן ניהו: דלישא
 קמן. כגון הכא דמיל צבר רוב נשים
 שבעולם: אימא סיפא היטה לה חמות
 אינה חושש. אמאי נהי נמי דזכרים
 חוששין למיעוטא דאפילו ואילן ההלך
 אחר רוב נשים וכיון דרוב נשים
 מתעברות ליכא למימר בזכרים
 מיעוטא דמיעוטא אלא חד מיעוטא
 דרוב נשים מתעברות ויולדות ומיעוט
 כר': ה"ו והווי להו זכרים מיעוטא
 וליחוש: דאיסור כרס חששו. שמה
 מתעברה כרתה: לא חששו. שמה
 מתעברה חמותה ואוקמה אחוקה:
 מה לי איסור לאו. מי לא צעין למימא
 לנספק איסור לאו כי היכי דחיישין
 לנספק איסור כרת הא מידי דספיקא
 לא לאו הרחקה דרבנן היא בדבר המותר
 דנימא לכרת עבד הרחקה ללאו לא
 עבד הרחקה דרבנן המותר דהכא
 שמה איסורא דאורייתא ממנא קעבד:
 רשא

דאורייתא¹⁷ מה לי איסור כרת מה לי איסור

בצבורה שהיה חולין במציא אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כוונתו
שהיה לה חלב קודם לידה דההיא לא מיפטרטא מטעם חלב ואפשר
כן גמליאל דלא חייש למיעוטא בריש פרק כל הנולדים (ע"ד)
ומאיר החסד ואמר נמי רש"י כל מנזות שהחזיקו בם כותים
וממיהו מכותים אין להביא ראיה דמשום דאחד רשע אין להחזיקו
דכדכר' אין בהן לישאל ועשאוהו כו' משמע דסבר רבי יוחנן
למנוחי דרעיה וגביות בית אלוניקא וסתמא כרבי מאיר התם
כל שעה ל' יום בחדש אינו נפל לא שעה פסיקא הוי אפילו
וקיימא לן החסד כותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן תוך ח' ימים
בצבורה והרריכוה חליה במת תוך שלשים ולא רצו לסמוך על
ויבא לידו לעז וקלקול ולכן גם לענין אצילות פטור שלא יבא
דכדכר' המיקל בחדל ואסרו כמו כן בצבמה דגזרו צבמה אטו א
יבא להמיר בחולה שיהא קרוב לפיהק ומת וא"ת ולר"מ דחייש
למיעוטא ועוד דאיהא חוקה דטבל ומיהו אי לא חייש ר"מ למיעוט
ספיר ויש לומר דלא חיישין כ"ה"ג למיעוט דאם הוא החזוקה
ממשום מיעוט שנתקללו כדאמר בפ"ק דחולין (דף ט"א) שאני כותים
ל"ב תתייבב. דסלקא דעתך השתא כמו דחזקה לשוק מהני

[illegible]

האשה. יצתה מציאה חוששת. אע"ג דליכא חוקה דמסייע לרובא דנקבות ומפילות חוששת אימרינן ליה חוקה שניטא מליאה: **אבל** לצרה אחריתי לא שיישנין. מהימור לשון דהיא לצרמה דייק דהיא צרמה משמע לא שצלה עמא מעוברת ולא משמע צרה אחרת אס נשא:

הוצרתה למדינת הים
לה מת בעליך לא
שתדע שמא מעוברת
המות אינה חוששת
בבי יחושע אומר אינה
א צרתה הא קמ"ל
אבל לצרה אחרתי
ולא תתייבם וכו':
מא מעברא וקפגעה
ולא לא תנשא אמאי
רוב נשים מתעברות
א דחייש למיעוטא
זולי רבנן בתר רובא
תשע חנויות וסנהדרין
לא אזלי רבנן בחד
דבוצא דליתא הו

אמאי הלך אחר רוב נשים בו.
וא"ת דמנן לעיל בחד
פירקין (דף קס"ט) ניתן לי בן צמד"ה
מת בעלי ואח"כ מת בני למה אינה
נאמנת במגו שהיתה יכולה לומר
עדיין בני קיים וממנין ארוב נשים
שמעברות ויולדות וי"ל דמייירי כגון
שני שני עדים שאומרים ששניהם מתו
דהשא אינה יכולה לומר עדיין בני
קיים: **רבי מאיר** היא. וא"ת
אמאי לא מוקי לה נמי כרבנן וכי
אזלי רבנן בחד רובא היינו דללא
תלי במעשה אבל דתלי במעשה לא
אזלי בחד רובא דכה"ג משני כפ"ג
בבבבב (דף כ. וס"ט) וי"ל דהכא
כרבא דלית ליה ההוא סיניא אינ
אין חשוב תלי במעשה אללא ממילא
הוא בא שארם נזקק לאשמו:

כגון מ' חנויות וסנהדרין בו.
 תימה היכי פליג ר"מ והסמב
 אחרי רצים להטות ועוד היכא אשכחן
 דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא
 לא אשכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה
 ושם לא דוקא קטן ט' חנויות
 וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי
 בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:).

ע"י תוספות נכודות יט: ד"ה נרצח] **מחזורתא** מתני' ר"מ היא. רוב קטנות ורוב קטנים לאו

נהו אלא מחוורתא
יא במאי אוקימתא

למיעוטא [אפ"ה] לא קי"ל כוונתה
מדלמך צפ"ק דחולין (דף יא: וסג) ור'
מאיר היכי אכיל גישרא משמע דאין
שפיר אכלין וקשה דצפרק הלוקח
בהמה (צפרק מד. וסג) פסקי ר' יוחנן
כרשב"ג דלמך צלוקח בהמה מניקה
מן העובד כוכבים דפטורה מן
הצבורה כשגנה כרוך אחריה משום
דלא מרחמא אלא"כ ילדה אבל מטעמא
דחולין לא מיפטרה אע"ג דרוב
בהמות אין חולבות אלא"כ יולדות
אלמא חיישינן למיעוט אע"ג דליכא
חזקה בהדי מיעוטא דאי אמרת אוקי
בהמה בחזקת שגל ילדה אדרבה
היטותי הלא צריכה שגל דאין דאין

ה' אלא בזה דלא מרחמא אלא אם כן ילדה וג"מ להיכא שראינו
ש"צ"ג סדר חלב פוטר א) והשתא אחי ספיר דמשכחת רבן שמעון
מ: (וש) דלא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום כדגזר רבי
אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן נמי אכיל משחיטת כותים
ובלש רשעים אבל צ"ע עשרה יוחסין (קדושין דף פ. ושא) גבי שני
כרצנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן צ"פ אין מעמידין (ע"ו)
וי סתם ואח"כ מחלוקת בזייס כל הללמים (שא דף מ:) ושא דלרשב"ג
הן הגב ואי אכלו ארי צפרק רבי אליעזר דמילא (ע"א דף קלו. ושא)
המה אכר התם ולא אזלינן בתר רובא התם משום שלא ידא (הא)
רוב להחמירא לשוק בלא חליצה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת
קל בערוה ועוד דבלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלכה
דאי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו בזהמה צבירא שמה
עוט היכי משכחת לה דמאי כיון דליכא מיעוט עם הארץ שאין
מה"ט אפילו היכא דליכא חזקה בזהמה אלא מדרבנן הוה אחי
כל ישראל מי הוחזקו אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם
אומה אחת הן ואין נוהרין בנמות ישראל: **ר"י** דאיהוהק
די רוב ה"ג מהני חזקה לייבוס כהדי מיעוט דמפילות ומתיבס:
ומחקה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ג מהלכות
יבום הל טז סמג עשין
נ טוש"ע אה"ע סימן קנז
סעיף יג:
ב ב מיי שם הל' ז יח
וסמג שם טוש"ע שם
סימן קנז סעיף ט:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) ר"ל כפירוש ר"ת דהיכא
דאיכא חזקה חיישינן למיעוט.
ועי' בתוספות צבורות (דף כ)
ד"ה חלב.

תוס' חד מקמאי (המשך)

(ג) נמי ומאי ניהו לו
 יודו אחרתה חורא לא
 וכו' ורבנן היינו טעמא
 דמטמאין משום מיעוט
 ופכלא וכו' ועתה נפרק
 כמאן שיש בו דעת לשאל
 טעמא תיחסי ולא לשרוף
 ומיהו לישנא דאמר לרבנן
 כמאן ליתא דמי לא
 חזק שפיר דאזי לרבנן
 נמי אמרי' סמוך מיעוטא
 אחוקא כמה דאמר לרי"מ
 חזק ה"ק לרבנן ולא
 חיישי' בעלמא מיעוטא
 אלא האי מיעוטא
 לצרפו עש' החזקה ולטהרו
 ולא תיחזק דעת לשאל דמי
 מעיקרא כמאן ליתא לא
 שפשו בעתה תיחסי
 שיש בו דעת תיחסי
 [ומשנה] טמאה היחסי
 אבל לשרוף לא דכי
 מרוב רבנן סמוך מיעוטא
 ופכלא והיולי פכלא
 ופכלא. ה"ח חזקא חזקא
 לקולא' לא ויעולם פלוג
 חזק חזקא היחסי דלא
 אמרינן סמוך מיעוטא
 אחוקא לקולא ומשום האי
 טעמא שני לתיורק דבשר
 שיש בו דעת לשרוף
 משום דרובא וחזקה רובא
 עדיף. האי חזקא חזקא
 חזקא חזקא חזקא חזקא

[illegible]